

שיחת השבוע

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

ספרים חדשים

נשמה

מאת הרב עדין אבן ישראל
בהוצאת מגיד

מה אנחנו יודעים על הנשמה? הרב אבן ישראל (שטיינזלץ) מציג כאן כל מה שרצינו לדעת בנושא. 188 עמ'. טל' 02-6330530.

זהר הגאולה

ליקוט: הרב חיים ששון
בהוצאת אוצרות הגאולה

ליקוט מקיף של מאמרי הזוהר בענייני הגאולה העתידה, עם פירוש 'מתוק מדבש', לפי נושאים. 688 עמ'. טל' 02-5725777.

המתנה

מאת הרב שניאור כהן
בהוצאת כנרת-זמורה ביתן

הספר נראה כאריזת מתנה ומטרתו לתת לקורא את חוויית הנתינה – מתן צדקה ועזרה לזולת. 215 עמ'. טל' 1-700-704120.

פרשה באהבה

מאת מירי שניאורסון
בהוצאת כח המשלח

פרשת השבוע בזווית נשית, לאור תורת הרבי מליובאוויטש. הדברים פורסמו במאמרים שבועיים במוסף 'משפחה חסידית', ועתה נקצבו בספר. 247 עמ'. טל' 1-700-704120.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:41	8:21	7:38	7:24
8:45	9:28	8:33	8:24

פרקי אבות: פרק ד

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה והפצה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

שמיטה לאדמה, שמיטה לנפש

המפתח הוא קביעת סדרי עדיפויות. אם נחליט שחשוב לנו להפנות יותר משאבי זמן וכוחות נפש ללימוד תורה, נמצא את הזמן

שנת שמיטה. לא לאדמה בלבד

השנה הזאת אינה שנה רגילה. זו שנת שמי' טה, שהתורה קוראת לה "שבת להשם". בדרך כלל ההתייחסות לשנת השמיטה מתמקדת במה שאסור לעשות – האיסורים על עבודת האדמה והתרגום של האיסורים האלה על דרך השיווק של פירות וירקות. אולם האיסורים הם פן אחד בלבד של שנת השמיטה.

אם התורה מכנה את השנה הזאת 'שבת', אפשר למצוא דמיון רב בין השניים. גם בשבת אפשר להתמקד באיסורי המלאכה, ואז השבת נתפסת בעיני היהודי כיום שכולו איסורים, יום שאסור לעשות בו פעולות אלה ואלה. ברור שהתייחסות כזאת מחמיצה את הצד השני של השבת – הצד החיובי, התוכן הרוחני-ערכי של יום שבת-קודש.

שנת שבתון לנפש

כשם שהשבט נועדה להיות יום של קודש, שמוציא את היהודי מאווירת החולין של חיי היום יום ומעלה אותו לעולם שכולו רוחניות, טוהר וקדושה, זה גם עניינה של שנת השמיטה. שש שנים אנחנו עסוקים בחיי החולין הרגילים. אמנם אנחנו מקדישים זמן ללימוד תורה ועוצרים את שטף החולין בשבתות ובמועדים, ובכל-זאת שגרת החולין עלולה להשתלט עלינו.

קובעת התורה שאחת לשש שנים צריך יהודי להתעלות עוד יותר, ולצאת ל'שנת שבתון'. במקור נועדה 'שנת השבתון' בעיקר לעובדי האדמה, אולם התוכן הערכי החיובי של שנת השמיטה נועד לכל עם ישראל. בשנה זו עלינו להיות 'שבתיים' יותר, רוחניים יותר. ראוי להקדיש השנה יותר זמן ללימוד התורה ולעניינים שבנפש. כי זה תוכנה האמיתי והפנימי של שנת השמיטה.

לרובנו אין אפשרות מעשית לצאת לשנת שבתון מהעבודה, ובכל-זאת השנה הזאת צריכה להיות שנה רוחנית יותר. אם אנחנו מעוניינים להתחבר לתוכנה הרוחני של שנת השמיטה, עלינו להפנות יותר זמן ותשומת לב לעניינים שברוח. אולי נגלה שבאפשרותנו להקדיש את יום שישי ללימוד תורה? אולי נוכל לקבוע עוד שיעור תורה בכל יום?

בסופו של דבר, המפתח הוא קביעת סדרי

עדיפויות. אם נחליט שחשוב לנו להפנות יותר משאבי זמן וכוחות נפש ללימוד תורה ולחיי הרוח, נמצא את הזמן ואת הכוח. אם זה באמת יהיה חשוב לנו, נזיז הצידה דברים חשובים פחות.

קצת שקט

ואולי הגיע הזמן שגם בחיים הציבוריים תהיה לנו קצת אווירת שבת. כשם שבשבת נרגעת היורה הרתחת של הפוליטיקה ושוכך הפולמוס הפנימי, כך ראוי שנצא כולנו ל'שנת שבתון', תקופה של שקט ומנוחה. דומה שנפש כולנו כבר קצה בוויכוח המתמיד ובכותרות הרעשניות, שמעכירות את חיינו ומתסיסות את האווירה. הגיע הזמן לקצת שלוה ורוגע.

גם אם לא נוכל להימלט מהוויכוח על הבעיות הגורליות האופפות אותנו, עדיין אפשר לנהל אותו מתוך כבוד הדדי רב יותר ובלי להעכיר את האווירה בשנאת אחים, חלילה. לא צריך לעצור את החיים לגמרי. רק לתת להם צביון נינוח יותר, צביון של שבת.

מצווה של רחמים

רואים במעשים אלה אכזריות, ולכן יש להימנע מהם.

רגש אימהי

אבל אם מפרשים ש"אותו ואת בנו" הכוונה לזכר, אין כאן לכאורה שום אכזריות יתרה. הלוא אין קשר מיוחד בין השור ובין העגל או בין האיל לטלה. קשר כזה קיים רק בין האם לולד שילדה, וכפי שרואים במוחש שהולד כרוך אחרי אימו ולא אחרי אביו. אם כן, מדוע תיאסר שחיטת האב ובנו ביום אחד?

שאלה זו מתבקשת כשלומדים את פשוטו של מקרא, ולכן רש"י מצדד בדעה המובאת בגמרא שאכן האיסור אינו חל על זכרים אלא על נקבות בלבד, שכן רק שחיטת האם ובנה ביום אחד היא מעשה אכזרי, והדבר מתיישב עם ההקשר הכללי של הפסוקים, המדברים על הצורך להימנע ממעשי אכזריות ולנהוג במידת הרחמים.

(התוועדות תשד"מ, כרך ג, עמ' 1652)

אמרת השבוע

תקנת העניים

עשיר אחד הביא סכום כסף נכבד לרבי פינחס מאוסטילה וביקשו לחלק את הכסף בין עניים הראויים לכך. שאל רבי פינחס: "מדוע אינך מחלק את הכסף בעצמך?"

השיב העשיר: "חושש אני שיוודע בין העניים ובין גבאי הצדקה שאני מפזר מממוני לצדקה, ולא תהיה לי מנוחה לא ביום ולא בלילה".

אמר לו רבי פינחס: "אם כך, טול את ממונך ופזר אותו בעצמך. וכי סבור אתה ש'מתן בסתר' נתקן לנוחותם של העשירים, כדי לפוטרם מעול הצדקה? לא ולא, ידידי. 'מתן בסתר' נתקן לנוחותם של העניים, כדי שלא יתביישו, וכדי שתרבה הצדקה בארץ".

פתגם חסידי

"גם עבד ללא בעלים – עדיין עבד הוא. בן-חורין הוא מי שאינו משועבד בנפשו, לא לאדם אחר ולא לעצמו" (רבי שמחה-בונם מפשיסחה)

כדי להבין את פירושו של רש"י יש לראות את הפסוק בהקשרו הרחב יותר בפרשה. בפסוק הקודם נאמר: "שור או כֶּשֶׁב או עֵז פִּי יִגְלֶה, וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אָמוֹ, וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לָהּ". התורה אוסרת להפריד את הוולד מאימו מיד אחרי הלידה. מצווה זו, והמצווה שאחריה, הן מצוות שכליות, המבוססות על רחמנות.

מניעת חילול השם

נטילת הוולד מאימו מיד אחרי הלידה גורמת לאם צער מיוחד, ולכן אסרה זאת התורה והורתה להמתין עד היום השמיני. בהמשך לזה נאמר הציווי שלא לשחוט ביום אחד "אותו ואת בנו", כי גם זה מעשה שיש בו אכזריות יתרה.

לאחר מכן התורה אומרת: "וְלֹא תַחַלְלוּ אֶת שֵׁם קְדֹשִׁי". הכוונה כאן היא, שאם עושים מעשים כאלה גורמים לחילול שמו של הקב"ה בעיני אומות העולם, שכן גם הגויים

התורה מצווה: "וְשׂוֹר אוֹ שֶׂה, אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְיוֹם אֶחָד". רש"י מפרש: "נוהג בנקבה, שאסור לשחוט האם והבן או הבת, ואינו נוהג בזכרים, ומותר לשחוט האב והבן".

ידוע שפירוש רש"י בא להסביר את 'פשוטו של מקרא', אולם כאן הפירוש סותר לכאורה את משמעותו הפשוטה של הפסוק: הלוא הפסוק מדבר במפורש על שור ושה (זכרים), ואילו רש"י מפרש שהכוונה הפוכה לגמרי – נקבות ולא זכרים!

לא להתאכזר

השאלה גוברת כשמעיינים במקור פירושו של רש"י. בגמרא יש מחלוקת אם האיסור חל על נקבות בלבד או גם על זכרים, וההלכה לא הוכרעה. וכך הרמב"ם כתב בספרו ההלכתי, שיש בזה ספק. על-פי זה גוברת השאלה, מדוע ראה רש"י להכריע כדעה אחת בפירושו לתורה דווקא?

מן המעיין

להזהיר גדולים על הקטנים | מאת הרב אליעזר ברוד

להקטין עצמם

"אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם" (ויקרא כא,א). מפרש רש"י: "אמור ואמרת – להזהיר גדולים על הקטנים". יש להזהיר את הגדולים, העומדים בראש העם, שיקטינו את עצמם, שלא יתגאו ולא יתנשאו על העם.

(עיטורי תורה)

פגמים קטנים

יש להזהיר את הגדולים על הדברים הקטנים. כי על משי לבן גם מעט לכלוך נראָה ובלוט. בזהר של אור היום בולט גם כתם קטן.

(רבי אלימלך מליז'נסק)

זוהר ואור

"להזהיר" מלשון זוהר, כמו "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע" (דניאל יב,ג). הגדולים צריכים להזהיר במעשיהם ולהאיר מאורם על הקטנים. עליהם לאצול מרוחם על המוני בית ישראל.

(דעת חכמים)

גילוי האור

חובתם של הגדולים בעבודת ה' להשפיע על הקטנים בעבודת ה', ולהפרישם מכל דבר אסור. עליהם לעשות זאת על-ידי גילוי האור הטמון בנשמתם.

(לקוטי שיחות)

עלידי הקטנים

כיצד יכולים הגדולים בתורה ובעבודה 'להזויר' ולזכות בגילוי אור נעלה? – "על הקטנים", על-ידי עבודתם עם פשוטי העם, כדברי חז"ל (תמורה טז) שכאשר העשיר נותן תרומה לעני, אזי מאיר עיני שניהם ה'.

(הרבי מליובאוויטש)

גדול וקטן בנפש

גם בתוך נפשו של האדם יש 'גדול' ו'קטן'. ה'גדול' הוא השכל, וה'קטן' הוא כוח המעשה. התורה מצווה שה'גדול', השכל, יזהיר ויאיר את ה'קטן', כוח המעשה. צריך ללמוד תורה על-מנת לעשות דווקא, כמאמר חז"ל (קידושין מ) "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה".

(לקוטי שיחות)

הצדיקים מעלים

"יברך יראי ה' הקטנים עם הגדולים" (תהילים קטו,ג). כאשר הקטנים מחוברים אל הגדולים, אל הצדיקים, גם הם בכלל הברכה. ואם הם מלוכלכים בעוונות, זוכים הם לעלייה על-ידי עבודת הצדיקים. זהו שנאמר "להזהיר גדולים על הקטנים" – הצדיקים צריכים להעלות עמהם, בעבודת הקודש שלהם, את הקטנים.

(תפארת שלמה)

מכתב ישיר

הוא הצטנף על מושבו ברכבת הדוהרת, ושקע במחשבות עגומות. שוב ושוב שָׁחַז את התקרית הלא נעימה שנקלע אליה, וכאב מילא את ליבו.

ר' שלום קרויס היה שוחט ובודק ירא שמים, שהתגורר בכפר סמוך לעיר אוהלי שבצפון מזרח הונגריה. בעיר עצמה חי סוחר מצליח, שהתמחה במסחר באווזי פיטום. את האווזים היה קונה בעיר קֶצ'קֶט שבמרכז המדינה.

בימים ההם לא הייתה בקצ'קמט קהילה של יהודים יראי שמים, ולכן נמנע הסוחר מלהשתמש בשירותי השחיטה המקומיים, והעדיף להביא עמו שוחט לביצוע מלאכת שחיטת האווזים.

באותה נסיעה אירעה לר' שלום קרויס התקרית הלא נעימה. יום אחד יצא לקנות דבר-מה בחנות מקומית. מחיר הפריט היה נמוך, ולא היו בכיסו מעות, אלא מטבע יקר ערך של עשרה כתרים.

המוכר השיב לו שאין בידו עודף, והפנה אותו לחנות סמוכה כדי לפרוט את המטבע. ר' שלום ניגש אל הזנב השכן והושיט לו את המטבע. הלה נטל את המטבע והחזיר לשוחט מטבעות בשווי של כתר אחד.

השוחט הביע את תמיהתו וביקש לקבל את שווי של מטבע עשרה כתרם. כאן התפרץ לעברו הזנב במילים בוטות. "רמאי אתה!", גידף אותו בקול רם. "נתת לי רק מטבע של כתר אחד וקיבלת את שווי. ככה מתנהג יהודי אדוק!?" ועוד אומרים עליכם, ה'אדוקים', שאתם בני-אדם ישרים!".

חיש מהר התקבץ סביבם מעגל של סקרנים. הזנב היה אדם קולני ותקיף, ואילו ר' שלום עדין נפש. בנסיבות האלה התרשמו הסובבים כי אכן הצדק עם בעל החנות, וכי השוחט ניסה להוציא ממנו כסף במרמה.

בלב כואב עזב ר' שלום את החנות, מצר על אבדן הכסף, אך בעיקר על חילול השם שנגרם. רבים הביטו בו בבוז, וסברו שהנה הצליחה עֲרֹנְתוֹ של המוכר לתפוס יהודי חרדי שניסה לגנוב ממנו כסף.

כעת עשה ר' שלום את דרכו לביתו וליבו כבד עליו. לפתע נצנץ רעיון במוחו. הלוא הרכבת עוצרת בעיר קרסטיר, שבה שוכן הצדיק רבי

ישעיה'לה שטיינר. יסור אפוא אליו ויבקש את עצתו וברכתו.

שטח השוחט לפני הרבי את כל קורותיו בחנות, שָׁחַז את הדושיח המלא עם המוכר, ולא החמיץ את הדברים הקשים שהטיח הלה בכל ה'יהודים האדוקים', כפי שהתבטא.

"שמע לעצתי", אמר הרבי. "כתוב

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

השמיטה הגדולה

העולם נברא במתכונת מחזורית של שבע – שישה ימי חול והיום השביעי שבת; שש שנים של עבודת האדמה והשנה השביעית שמיטה. גם הקיום הכללי של העולם קשור למחזוריות זו, כפי שנאמר בגמרא (סנהדרין צ"א): "שית אלפי שני הווי עלמא וחד חרוב" (=ששת אלפים שנים יתקיים העולם ובאלף השביעי ייחרב).

מה פירושו של "חרוב" שיקרה באלף השביעי? האם הכוונה היא שהעולם ייחרב? יש בזה כמה וכמה שיטות של גדולי ישראל. הראב"ד (בהגהתו להלכות תשובה של הרמב"ם פרק ג, הלכה ח) אומר שבאותו אלף העולם "חוזר לתוהו ובוהו". לעומתו סבורים רבים, ובהם חכמי הקבלה, שאין לפרש את הדברים במשמעות של חורבן ממשי, אלא הכוונה היא שזה יהיה עולם שונה מהעולם המוכר לנו. הם מפרשים, שהעולם "הא חרב מתאוות וכיסופין דהאי עלמא" (מגיד מישרים פרשת בהר וויקהל, ועוד). כלומר, זה יהיה עולם בלי יצר הרע, וממילא עולם שונה במהותו.

העולם מגיע לשלמות

תורת החסידות, על יסוד תורת הקבלה, מאמצת את הדעה האחרונה, ועל פיה יוסיף העולם להתקיים, אלא שזה יהיה עולם שונה במהותו. יתרה מזו: לא זו בלבד שבתום האלף השישי לא יבוא הקץ לעולם, אלא שדווקא באלף השביעי יגיע זמנה של קבלת השכר על העבודה בששת אלפי השנים.

בספר התניא (פרק לו בהגהה) מובא בשם האריז"ל, ש"קבלת שכר עיקרו באלף השביעי". זוהר (ורא, חלק א, קי"א) אומר שכל ההתגלויות של החכמות – הן חכמת התורה, הן חכמות הטבע – בסוף האלף השישי, נועדו כדי ש"יתתקן עלמא לאעלא בשביעי" (=שהעולם יתתקן להיכנס לאלף השביעי). הרי שאז יגיע העולם לשיא שלמותו והתעלותו.

הדמיון לסוגים הנוספים של שביעיות יש בו להמחיש יותר עניין זה. יום השבת אינו מחריב והורס חלילה את מה שנבנה בששת ימי החול, אלא מביא את הדברים לידי שלמות. כך גם שנת השמיטה נועדה להביא את האדם ואת עבודת האדמה בשש השנים שקדמו לה לדרגה עליונה יותר של שלמות ורוחניות. וכך האלף השביעי נועד להעלות את העולם לדרגת "שבת" – עולם רוחני יותר, שבו מתגלית האמת האלוקית במלוא זוהרה.

עולם טהור

האלף השביעי בא אחרי ימות המשיח ולאחר תקופת תחיית המתים, שיהיו עוד במהלך האלף השישי. כך גם אומר רבנו בחיי (בפירושו על התורה, ויקרא כה, ח): "יום שביעי כנגד אלף השביעי, שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים. והוא אחר ימות המשיח ותחיית המתים. ובני תחיית המתים יזכו אליו ויתענגו בגן ובנפש תענוג שאין לו סוף".

על פי הדברים הללו עולה, שהתקופה העתידית מתחלקת לשלוש תקופות מרכזיות: האחת – תקופת ימות המשיח, שבעיקרה היא מצב של עולם מתוקן, שחי בשלום ועובד את ה' יחד. התקופה השנייה היא תחיית המתים, שבה ישתנו סדרי עולם, יחיו המתים והעולם יתרומם לדרגה עליונה יותר של רוחניות וקדושה, ואז תגיע כוונת הבריאה לתכליתה והעולם יהיה "דירה לו יתברך". אחרי התקופה הזאת תיפתח תקופה חדשה לחלוטין, תקופת האלף השביעי.

באור זה יש לראות את משמעות דברי הגמרא "וחד חרוב" – העולם החומרי, על מגבלותיו וקִסְטָרְיוֹ, ייחרב. זה יהיה עולם טהור ורוחני, שבו מתגלה הקב"ה בכבודו ובעצמו ושבו מקבלים בני עולם התחייה את שלמות השכר הצפון להם.

מכתב למוכר הזה, פרט את טענותיך בדרך מכובדת, ובקש ממנו להשיב לך את כספך".

אף שהצעד הזה נראה חסר סיכוי לחלוטין ציית ר' שלום לדברי הרבי. בבואו לביתו ניסח מכתב מכובד, ובו הביע בעדינות ובבהירות את פרטי המקרה. כצפוי, לא זכה לתגובה

כלשהי מהאיש.

ניסה השוחט לכתוב מכתב שני, וגם הוא נותר בלי מענה. עוד כמה ניסיונות כושלים, ור' שלום כמעט אמר נואש. אמנם הוא מילא את הוראת הרבי, אך נראה שהבקשה נתקלת בסירוב מוחלט.

בפעם הבאה שבא ר' שלום לקצ'קמט סר שנית לאותה חנות, ופתח בשיחה עם המוכר. בתחילה התעלם ממנו האיש, אולם כשר' שלום לא הרפה – החל לצעוק עליו בקול-יקולות, וגירשו מן החנות בחמת זעם.

בדרכו חזרה עצר ר' שלום שנית אצל רבי ישעיה'לה. הוא סיפר לרבי על המכתבים ששלח ולא נענו ועל יחסו התוקפני של המוכר כלפיו.

"סע לביתך", ענה לו הרבי, "ובעזרת השם יושב לך כספך בשלמותו".

מעודד המשיך ר' שלום לביתו. הפעם, אמר בליבו, הצליח לקבל ברכה מפורשת. הוא ציפה להתפתחות חיובית במהרה.

חלפו כמה ימים, והנה הגיע מברק אל ביתו של ר' שלום. הוא השתומם לגלות שהשולח אינו אלא אותו סוחר. "אנא, עלה אל הרכבת הראשונה לקצ'קמט. דמי הנסיעה על חשבוני. דבר דחוף לי לומר לך".

תמה ר' שלום למקרא הדברים, אולם החליט להיענות להזמנה. הוא נסע לקצ'קמט וסר מיד אל החנות. בעל החנות עמד והמתין לבואו בקוצר רוח. בטרם פצה פה, הניח הסוחר בידו את מלוא הסכום שנטל ממנו, בתוספת דמי הנסיעה. "הנה לך כל הכסף, רוצה אני סוף-סוף לחיות במנוחה", אמר. "אנא, סלח ומחל לי על שצעקתי עליך וביזיתי אותך".

חך ר' שלום בדעתו ותהה כיצד להגיב לנוכח התפנית הלא צפויה. בעודו מתלבט המשיך בעל החנות ואמר:

"אנא, בקש בעבורי מחילה מהרב הזקן. אולי אתה במקרה מכיר אותו? הוא נמוך קומה, חובש כובע קטיפה רחב. אנא, בקש ממנו שיניח לי. אינני יכול לסבול את נוכחותו בחלומותיי. הוא בא אליי בשנתי ומאיים לחנוק אותי. הרגשתי שאני כמעט מת.

"הוא ציווה עליי להחזיר לך את כל כספך ולהתנצל לפניך על מה שעשיתי, ואם לא אעשה כן – סופי יהיה רע ומר. ובכן, אני משער שאתה מכיר את הרב הזקן. הוא אמור להיות איש צדיק. כעת נוכחתי שיש אלוקים השומר את יראיו ופורע את עונשם של החוטאים".

מבצע הצלת ספר התורה מבגדד

ספר בן ארבע מאות שנה

הקצינה חיברה אותו, בזכות קשריה, עם קצינים יהודים שפעלו בבגדד. אותם קצינים סייעו בהשלמת מניין לקהילה הבגדדית הקטנה בימים הנוראים.

"הקצינים סיפרו לי שנשארו בבגדד כשמונה יהודים בלבד", מספר שריפי. "בתי הכנסת הוזנחו וספרי התורה מוטלים בביזיון. העדות הזו הכאיבה לי מאוד, בפרט שאנשי הקהילה אמרו שאין ביכולתם לתחזק את ספרי התורה ואת בתי הכנסת, שהפכו לאכסניות פליטים או למסגדים. אזרתי אומץ וביקשתי מאחד הקצינים שיסייע בהברחת ספר תורה אחד לפחות. לאחר בירור פנימי שערך הקצין הוא החליט להבריח את הספר העתיק ביותר, בן יותר מארבע מאות שנים, ובו, לדברי זקני הקהילה בבגדד, קראו הבן-איש-חי ורבי עבדאללה סומך. הקלף של ספר התורה עשוי מעור צב".

הברחה בתרמיל

המבצע ארך כמה שבועות. "לא אוכל לפרט יותר מדיי על המבצע", מתנצל שריפי, "אבל אוכל לספר שגויל ספר התורה הוחבא בקיטבג (תיק צבאי) של אחד החיילים, שיצא לחופשה קצרה בארה"ב ועבר דרך נמל התעופה בטורקיה. ציג שלנו קיבל מידיו את הגויל בטורקיה ומשם

בחג השבועות הקרוב יפתחו בבית הכנסת 'באר חנה' בנתניה את ארון הקודש ויוציאו בחיל וברעדה את ספר התורה העתיק. הוצאת הספר מתרחשת במועדים מסוימים בשנה ובכל פעם היא מרגשת מחדש את המתפללים.

מתפללים אמרנו, אולם בעיקר את עורך הדין הד"ר ניסן שריפי שבית הכנסת קרוי על שם אימו, ילידת בגדד. שריפי (48) הוא האיש שהצליח להבריח במבצע מורכב את ספר התורה מעיראק השסועה לארץ.

קצינה יהודיה

סיפור הצלת ספר התורה החל לפני חמש שנים: "פנתה למשרדי עולה מארה"ב, קצינה במילואים בצבא ארה"ב. היא סיפרה שקיבלה צו לשירות מילואים בעיראק ואינה יודעת מה לעשות. אם לא תיענה לקריאה היא עלולה להיעצר בבואה לארה"ב וגם קצבתה החודשית עלולה להיפסק. הפעלתי את כל הקשרים האפשריים. האמריקנים התעקשו, ולבסוף הסכימו לקצר את שירותה ולהעבירה מבגדד הבוררת לאפגניסטן, שהייתה שקטה יותר".

חודשים חלפו ושריפי, שקרא את הדיווחים על המתרחש בבגדד, נזכר בקצינה השובה באפגניסטן. שורשיו הבגדדיים העלו בו את המחשבה שאולי באמצעותה יהיה אפשר להציל ספרי תורה מבית הכנסת העתיק בעיראק.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

פירות הקיץ

שאלה: כיצד יש לשמור על קדושת שביעית בפירות הקיץ?

תשובה: פירות החורף ברובם חנטו והגיעו לגודל הקובע עוד בשנה שעברה, ולכן לא חלה עליהם קדושת שביעית. אולם עתה מתחילים להגיע לשווקים פירות הקיץ, ובהם נוהגת קדושת שביעית.

הקדושה מחייבת כללי מסחר שונים מהרגיל וכן שינויים בשימוש בפירות.

יש החוששים לאיסורי 'שמור' ו'נעבד', ואינם קונים פירות אלה אלא בחנויות שמיטה. רבים מקילים בזה, וקונים אותם גם בשוק או

מבצע מורכב. שריפי וספר התורה

הועבר לישראל". לצד ספר התורה הצליח שריפי להשיג עוד כמה חפצי יהדות, ובהם מחזורים עתיקים ששימשו את הקהילה המפוארת, שנחרבה ברבות השנים.

כאשר הגיע ספר התורה לארץ, שמחתו של שריפי לא ידעה גבולות. "אי אפשר לתאר את התחושה", הוא מתרגש. "עד שלא ראיתי אותו במו עיניי הייתי שרוי במתח. שלחנו מיד את הגויל לבדיקה ונעשו בו התיקונים הנדרשים. לאחר מכן הוכנס הספר ברוב פאר והדר לבית הכנסת שעל שם אימי, המיוחסת לרבני בגדד הגדולים. בתהלוכה חשתי כאילו הצלתי יהודי משבי".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

